

fejezet: azt fogja rá válaszolni, hogy hiába való minden beszéd, én vagyok maga a csalhatatlan római pápa.

Meg kellett rónom, azt a tanárhoz nem illő fitymáló modort, melylyel Géresi ur a „Prot. lap”-ban az „idegen vallású és ennél fogva szerinte mint a protestans ügyfolyamathoz nem értő, politikai agitatóktól izgatott és minden bókorbán kormányt és Tisza Kálmán látó tudósító” kifejezés alatt, engem áhítatos gyöngédséggel érinteni óhajtott.

Meg kellett rónom azt a lenéző színtel tudakosságot, melyet Géresi ur azáltal tanusított, hogy amint elmondá, menyiben az egyh. ker. közgyűlésről hozott tudósításaim — lévén „idegen vallású és politikai agitatóktól izgatott” — nem lehetnek jók, alaposak, — mindjárt ráadásul magat és három szerkesztőtársát ajánlja ily tudósítások írására és információk adására megbízható forrásokul. Én soha nem állítottam, hogy ezekkel, tudósításaim jók, mert azt tartom, hogy boldog ember az, a ki jobban ír, mint a hogy tud; törekvésem volt e lapnál elfoglalt állásomnál fogva a t. közönségnek tehetőségem szerint szolgálni. De bocsánatot kérek, Géresi urnak különös szerénységéről tesz tanubizonyosságot, midőn elég bátor magáról azt áhitani, hogy prot. egyházi gyűlésekről csak ő adhatna hiteles és alapos tudósítást, s midőn ezt állítja stante pede ily hiteles tudósítóul magát fel is ajánlja.

Ha Géresi ur az mondja vala, hogy az egyh. kerületi gyűlések tudósításainak megírására kellő ismeretek hiánya miatt egyáltalában keptelen vagyok, egy szót sem szoltam volna rá, s e tekintetben az ítéletet a közönségnek hagytam volna fent. De midőn Géresi ur azért tart alapos tudósítások írására keptelennek, mert idegen vallású vagyok: nem maradhat tanusítóul, s rá kellett mutatnom egy tanár azon értelmi fejlettségére, mely a 19-ik században így motiválni képes, s mely magát megközelíthetetlen felsőbbégek tartván, bíral- de bíralatot meg nem tűr.

Sajnálatomat kellett kifejeznem, s teszem azt ma is, midőn látom, hogy az ifjuság nevelése oly egyének kezére van bízva, akik az egyes nemzetiségek, vallásfelekezetek közt létezett válaszfalakat a helyett, hogy lerombolni igyekezzenek, még magassabbra emelik; az előítéleteket a helyett, hogy oszlatnák, még növelik. A kik felhasználnak minden alkalmat arra, hogy a véletlenség vagy bizonyos (mint éppen Géresi ur a Tisza kegy folytán) birtokukba bocsátott helyzetet úgy használják fel, hogy maguknál felsőbbet ismerni nem hajlandók, hogy monopolizálják a tudományt, a műveltséget minden irányban, s a kik úgy vélekednek, hogy a ki nem egy valláson van velük, lehet ugyan ember, de nem számít. „Derék ember, okos ember, csak kár, hogy zsidó!”

Ezek közé vélem sorozhatónak Géresi urat. Tehát hozzá fordult volna a „Debreczen” jól értesült alapos tudósítósként; ő hozzá, a ki magasatos hivatással bíró állásban kézzel emeli magát egyes párt által kortesül felhasználhatni? Ő hozzá, kiből politikai elve a szenvedélyeket annyira felkorbácsolta, hogy nemrég egy honvéd emléktűnnyel egy

fióskolai tanuló által elmondani szándékolt hazafias irányú beszéd kéziratát bekívánta, azt valóságos muszka országban elsajátított cenzúra alá vette, s abban kihuzásokat eszközölt. Hozzá fordult volna a „Debreczen” tudósítósként?

Most aztán a „Debreczeni Ellenőr” tegnapi számában előáll Géresi ur, a komoly dolgot tréfára veszi, hizeleg az izraelitáknak, hogy milyen derék emberek azok, mivelhogy a kormánypárttal tartanak; most „polgártársainknak” „okos” embereknek nevezi, — de a választások után bizonyára Géresi ur lesz az első, a ki tőlük a polgári jogot, az értelmet, a műveltséget meg fogja tagadni. E tekintetben ugyan, ki kell nyilatkoztatnom, a tanár ur nem áll egyedül. A tisztelt kormánypárt Debreczenben követválasztások alkalmával mindig feltudta használni a zsidóság nagyrésztét; s mi lett a közönség? Nem-e minden egyes alkalommal azt kellett tapasztalnia a zsidóknak, miszerint nemcsak melóztettek, hanem le is nézettek. Eltekintve attól, hogy ezek, a követválasztások előtt rendszeren „derék” zsidók egyike sem közelíthette meg a tisztújítások alkalmával a városzatát, csak azt említem fel, hogy Magyarországon talán egy városban sem honosult meg annyira Istóczy szelleme, mint Debreczenben a szabadelvű párt tagjai által alkotott körökben. Még nem feleltük el — a mit annak idején nyilvánosan tárgyaltunk — hogy az itteni korsolyázó egyiet egyes tagjai előleges összebeszélés folytán az egyiet választmányából a zsidókat kiküszöbölni elhatározták. Az pedig élenk emlétkünkben van, a mi pár hónappal ezelőtt történt, hogy a debreczeni ugynevezett ury kaszinó választmánya két helybeli, erkölcsileg nem kifogásolható zsidó (vagy Géresi ur szerint „idegen” vallású) kereskedőt, azon oknál fogva nem vett fel a tagok sorába, hogy van már elég zsidó a kaszinóban. Persze az ilyen dolgokat nem szokta Géresi ur tudomásra hozni, s ha Géresi ur nem provokál, bizonyonnan én sem említem fel, s nem kellett volna találkoznom ismét azon váddal, hogy én idéztem elő „zsidó-hecczet”, mely a zsidókra szintén megtisztelő kifejezés Géresi ur részéről.

Vallási türelmetlenséget gyakorolni, s színlelni a bárány türelmességet, ehhez éppen annyi bátorság kell, mint az, minőt Géresi ur azáltal tanusít, hogy tegnapi válasza elején beismerte, mikép cikketem, melyet „ellenő” írtam, figyelmeztetés nélkül elolvasta. Válasza közepén pedig, valószínűleg feledvén a cikke elején írottakat, jónak látja egyet fordítani a köpenyegén, sans gene megtagadja a „Prot. lap”-ban írott közlemény szerzőségét s alávet alá burkolja magát.

Mi tünik ki ebből? Az, hogy az alá név alá rejtőzni akaró tanár ur maga is röstelli a mit írt, s valósággal, ha a tanár ur által tegnap nekem ajánlott eskümlátat ma én tenném fet Géresi urnak, hogy: „itt sülyedjek el, ha a Prot. egyházi lapban a cikket én írtam”, bizony ő ugrana fere álló helyéből abban a másodpercében.

Nem tartok igényt arra, hogy hirlapban írott cikkeimet, akadémiai prae-cizitással írott közleményeknek tekintse

a közönség; de mindazáltal hiszem, hogy ezikkem nem volt oly érthetetlen, miszerint szükség mutatkoznék a kifejezések megértéséhez élő kommentárra. Sziveskedik Géresi ur elemezni a cikkemben használt egyes szavakat, s azokból oly értelmet kihozni, hogy én a mindenhez való értést szemelgem, hogy comprittaló közleményeket bocsátok nyilvánosságra, s végre hogy protestantizmus alatt a Csáki szálmáját érttem-melyet boldog boldogtalan huzogattak. A három közzül, egyik állítása sem áll Géresi urnak, míből azt látom, hogy ezikkemből olyat is olvasott ki, a mit én nem írtam; tehát ferdit, ferevezeti a közönséget, a mi pedig nem szép fegyver egy tanár kezében, s a míből én azt a meggyőződést meritem, hogy Géresi ur csakugyan ért m i n d e n h e z.

De ime már kelletténél is tovább időztem a tárgynál, bárha óhajtottam volna még Géresi urnak Muszkaországban szerzett tapasztalatairól pár szót szólni, de ezt más alkalomra hagynom fent. Most csak azt ajánlom Géresi urnak figyelmébe, hogy kövesse tanár társainak példáját, a kik polgári legszentebb jogait tudják gyakorolni a nélkül, hogy valamely pártköztesekül szegődjenek. Egy tanárnak, ki egy ifju nemzedék vezetésével van megbízva, párt szemponton felül kell állni, s privát cselekedeteinek is olyanoknak lenni, hogy azok az ifjuság előit magyarázatokra ne szolgáltatassanak alkalmat. Egy tanárnak ugy a tanügyi mint társadalmi téren, elfogulatlan, részre nem hajló, egyes vallásfelekezetek iránti gyűlölettel ment, tisztá példányképül kell állni, mert csak így felelhet meg nagyszerű hivatásának.

Grünvald József.

A fővárosból.

Nines többé „Rudolf”. A királyfi „Rezső”-nek írta be nevét az akadémiai könyvbé, s a lapok egyrése hódolatjellesen emlegeti ezt a nevet.

A magyar népek egészen mindegyik magat a magyar királyfi, csak laknék köztünk, tartana udvart Budán s ezzel adna reményt a jövőre, hogy Magyarország fővárosa lesz még valaha a magyar király székvárosa is.

Stefánia hercegnő meglátogatta az árvaházat. Több gyermekét megszólított. Többek közt egy 13 éves leánytól azt kérdé: Van-e már — 6 éves?

Stefánia trónörökösne az árvaház meglátogatása után a József-terre hajtatott hogy nagyatyjának, József nádornak érzés-zóbrát megtekintse. A mint az udvar kocsik a József-terre érkeztek és az osztrák-magyar bank építlete előtti bejárattal megállottak, a József-ter összes bejáratai elzárattak, és a trónörökösne, kíséretével, a szobor elé állott, hol most Ráth Károly főpolgármester, Kamermayer, polgármester és Thaisz főkapitány, kik magyar diszurban voltak, a szobor keletkezését magyarázták, és ama nagyszerű ünnepélyt eszelték, mely József nádor születésének 100-ik évfordulója alkalmával a szobor

leleplezésekor Budapesten tartott. A trónörökösne nagy érdeklődéssel hallgatta az elbeszélést, a szobort hosszasan szemlélte, szinte elmerengve, azután körülmenve meg egyszer megzemléte és megindult hangos köszönte meg a polgármesternek szavakalauzolásukat.

A bécsi katonapárt.

Hedry Bódog sajtó pere után a bécsi katonai lap durva támadásokban részesíté a kassai esküdtzékét s Hedry Bódogot. — T. barátunk most nyilatkozik a támadásokra a hazafias irányu Hadilapokban.

Adjuk a választ. „Az Österreichisch-ungarische Wehrzeitung” a kassai sajtóbíróság által a bécsi király nevében hozott, s engem felmentő ítélet alkalmából oly támadást intézett az alkotmány és törvény védelmére álló esküdtzékéi intézmény s az esküdtzék is fél éven át eléggé megmozdított személyem ellen, hogy e támadások érdemszerintű megtorlásáról nekem tejesen le kell mondanom; — mert ha e jogommal élni akarnék, okvetlenül kellene folyamodom az „Österreichisch-ungarische Wehrzeitung” ideáljainak: a régi Landek nehezték műveltségi szótárához. Erre pedig semmiféle neveltelenség nem fog eszem rabírni.

Azzal nem törődöm, hogy néhányamat lap — magyar lapok közül csak a „nagyságos komendátor ur”, vagy szent Lonkay Antal papok pénzén a Wehrzeitung szellemében lábatlanokdó lapja — tehetetlen mérégek nyilat lövöldöztek felém. Leikiismeretem nyugodt s az éles támadások és a sajtóper nem ingattak meg engem azon meggyőződésemben, hogy éppen mint lelkész is, és nemcsak mint hiriapító hazafias kötelességet teljesítettem, midőn a közös hadsereg ama méltatlan tagjai, kik, ugylátszik a Wehrzeitung ideáljainak: a Lausknnechtek szellemét óhajják akklamizálni a közös hadseregbe, kiméltelennül megtamadand. Arról azonban tejesen biztosítottam a magyarfaló katonai közönyt, hogy még ily provokáló, galád támadás sem hoz engem azon helyzetbe, hogy magat a hadsereget, melynek nevében ő Österreichisch neveltelensége handabandázni merészkedik, s melynek sorában nekem is sok barátom van, sértegessem.

Még csak egyet. A kamarilla párt hadi közlönye tehetetlen mérgében felszólítást intéz a katolika egyházhoz, hogy mert a törvényes bíróság beesületén es leikiismeretén megtört az ő ideáljainak bosszúja, ő, t. i. kath. egyház szolgáljon annak öközedei, s távoitson el engem a kath. papi státus kebeléből.

A kinek van némi fogalma a törvényességéről, a tudni fogja hogy én, mint kath. lelkész egyházi előjáróimnak tartozom számot adni, arról, miként teljesitem lelkészi s erkölcsi kötelességeimet. Miként vélekedtem, vagy hogyan írok bizonyos emberek felől, arról én felelősséggel csak saját lekiismeretnek tartozom. Ha azonban szegény Magyarországon a Landsknechtek befolyása annyira megintatná a jogerzet fogalmát, hogy egy kath.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Egy grófnő titka.

— Elbeszélése. —

Szalatnai Lászlótól.

A jobb ivók csaknem reggelig üriték a poharakat, mikor ők is elázva ki hóvadt oda hevert, s a oselédék úgy hordták őket, öntudatlan állapotban szobáikba. Mikor aztán más nap ki jözanodtak; elbucszáltak Berkesitől, hogy másutt ugyan azt tegyék, a mit itt: — hogy jól mulassanak.

Berkesi Gusztó pedig bement szobájába, s újra elő vette bátyja levelét.

A betyár.

Talán lesznek nyájas olvasóim között olyanok, a kik a pusztai csárdáról nagyon ferde fogalommal bírnak, — vagy nagyon regényes szempontból veszik fel, vagy pedig valódi rablóbarlangot képzelnek alatta. Egyszerű rongyos pusztai házban nem sok regényességet kereshetünk, sőt inkább nagyon is egyhangú, mivel ritka eset, hogy ily helyen mulatni akaró vendégek akadjanak. Regényes oldala kevés van.

Egy ilyen csárdában vagyunk mi most, s e csárda neve a „Nyaras”. Az ... város határában van, de oly messze áll

kint a pusztában egyedül, hogy jó sétat tehet, míg tőle valamely ember lakta helyre érsz.

Hire sem a legjobb, mert általában ösmert tény az róla, hogy minden esavargónak kedvencz helye ez; s így éjjel is a legrosszabb utban, később bárki is a két órányira fekvő ... i-re bevergődni, minthogy itt megháljon.

De mi ne féljünk! mi privilegiummal bírnak, miüket senki nem fog bántani, s lépjünk be, annyival is inkább, mert éjszaka lévén, nem jó a sötétben bolyongani.

Vigan vannak a csárda ivószobájában, a bortól azott tölgyfa asztal mellett négy férfit látunk ülni, kik egy előttük álló óriás eserép kantát sorba emelnek ajkaikhoz, nagyokat huzva abból, s rekedt hangokon orditoznak valami pusztai dalt, iszonyuan elferdítve azt.

Három a férfiak közzül már nem épen fiatal ember. A negyedik szép alig husz éves legény, szabályos venásokkal, serkedő fekete bajusza, s villogó sötét szemei, első látásra kedvező benyomást tesznek reánk, hát ez is csak olyan futó betyár, ki a bor részegítő móróróban keres menedéket.

A betyárok nagyban mulatnak. Ürül a kancsó és hangzik a zaj, a szörnyű zsbaj egyre nő, míg egyszer belép a kores-máros, s odaszólott a mulatókhoz:

— Csendesen legyetek, a távolban valami kocsis féle közeledik, s ha szemem nem csal, uri utazó!

A betyárok rögtön elhallgattak s kisérttek a csárdából.

Távolról az éj sötétében a most oly kellemetlen s veszélyes uton valami mozgó fekete tömeg tünik fel.

Jobban szemügyre véve, láthatjuk, hogy az könnyű nyitott kocsis, melyet négy erősen küzködő ló vonszol előre.

A hátulsó ülésen egy farkas bundába bujt egyén ül, ugy beburkolva a meleg bőrök közzé, hogy egyedül fénylő tüzes szemei látszanak ki.

A kocsis lassan-lassan tovább vergődik; a fardt lovak fúznak, tüzögnék. A kocsis arczán, ha a sötétség engedné látható volna, hogy nem a legjobbakat kívánja urnak, ki ily időben nem sajátja kinezni sem az embert, sem a jószágot.

Végre csillogó fény tünik fel a távolból, mit meglátva a bundába burkolt ur, megszólalt:

— Hé! ugy-e az a világ a „nyaras-csárdából látszik?

— Onnét a méltóságos uram! — mond a kocsis roz kedvüleg — de bár inkább felborulnánk, minthogy oda érjünk! Külömben addig még a nyakunk is kitörhet!

— Ne fecsegy, csak a lovakra le-

gyen gondod, — válaszolt az ur; ki most kissé szstnyitá bundáját, ugy hogy arca látható lett s ekkor felismerhetjük benne Berkesi Gusztáv bárót.

Valóban ő volt, s most már gondolhatjuk, hogy miért tesz a nemes báró ily veszedelmes utat? Emlékezhettünk, hogy öt nappal ezelőtt épen újév estéjén level kapott nagybátyjától: most tehát annak esküvőjére megy.

— Méltóságos uram! — szólalt meg újra a kocsis: én azt mondom, ne menjünk mi a „nyaras” felé!

— Miért ostoba? — kérdé Berkesi, — csak nem akarsz itt meghálni a hóban?

— De nem ám méltóságos uram — válaszolt a kocsis, — hanem a nyarasba sines kedvem, mert furesa híreket hallottam én arról; hanem térjünk le itt a sikra, én laktam e vidéken s tudom, hogy itt valahol van egy tanya, inkább oda menjünk!

— Hát miért félsz ugy a nyarastól?

— Jaj hát nem halotta a méltóságos ur, hogy most ezen a vidéken híres betyárok vannak?

— Oh mit fecsegsz itt nekem ostoba száddal. Hajs! kéznél vannak pisztolyaim, egy két rongyos esavargótól nem fogunk megijedni?

„Jól van!” — mormogá a kocsis — én tudom nem bánom meg.

lelkésznek nem föltétlen rabzolgatásból, meglehetősen ráton s ellenség tamhoz lelkiismeretemenz köv alatt is cselekedés a „Wehrzeitung” oly testületnek keblében megkísérelésomat.

Hál’ istennek a hatalom terjed odáig.

E kis cikk suméja az: utána azok katonavagias katonák

U J D

* A táví Székesfehérvárról lyezett Debreczen elfoglalta.

* A határmezéti a város legelő földet utatatainak befejez nyes uton fognahajtatni.

* Minden felől érkező vo 30 perczet kés

* Az örmült éjjel esváltó örültet szott bolyongott s apólas alá vett

* Gyönyörű Kraicz féle dísz E pipánál szé Ará ótszáza száva, melyre tehető.

* Kigyul utezai külváros hogy csakhamar hógó vihar ált egész külváros Külömben e ké lebontásáról a

* Orbán a két napig dúszúnt s ismét szél, mint halij mölcsös kertek elaraszította poz vezet is alig lá

* Tóth S nyilt, a kintülő tanulni óhajtó szám megnövekedt órák adására Borand György színházban.

* A devényesek közzé rök léptek be Márváry Izabel Kirschbaum Kalkik egyszeműt jaikat, Kaffka aláírás alkalmá fizették Kaffka

Midőn a csendes volt a sem látszott, s osiból s beme

A kocsis tént futásnak látott, nagyon ban járnak.

A mint a csoport lovas Pandurok volt felvilágosított a csárdához az

Midőn B a csapáros me mesen látszott zette a füsttel

Nines itt Berkesi a mog

— Bizon

— Lega

büzös ólat! —

— De m

— hogy hideget e

— hegyen a csap

— Pina

ben felelni! —

— a gorma

— Csak csapáros: — cselédje! —

FELHIVÁS

JÉGKÁR ELLENI BIZTOSÍTÁSRA.

A „Magyar-Francia biztosító részvény-társaság” – 20 millió frank,

azaz 8 millió arany forint alaptőkével, melyből

10 MILLIÓ FRANK, VAGYIS 4 MILLIÓ ARANY FORINT KÉSZPÉNZBEN VAN BEFIZETVE

és részint ingatlanokban, részint budapesti első rangú pénzüzeteknél, részint pedig magyar államértékek és elsőbbségekben van elhelyezve.

Biztosít jégkár ellen:

takarmány füveket, kalászos, hüvelyes és olaj-növényeket, továbbá szőlőt és dohányt, kiválóan előnyös és figyelemre méltó feltételek és újabb rendszeresített kedvezmények mellett; a mennyiben:

1) a biztosított felek a biztosítás megkötésekor takarmány füvek, kalászos, hüvelyes és olajnövényeknél csak felét, (szőlő és dohánynál pedig $\frac{9}{10}$ részét) fizetik a díjszabályok szerinti díjnak és az előre leengedett díjrészt (szőlő és dohánynál pedig az előre befizetett díjösszeg fele) csakis a jégkár szenvedendő tételek (földdarabok) után lesz pótlólag utánfizetendő; de csupán oly esetekben, a hol a megállapított karösszeg (szőlőt és dohányt ide nem értve) az illető tétel biztosított összegének $\frac{1}{20}$ részénél nem kevesebb;

2) a társaság jégkár elleni biztosításokat is elfogad hat évre, mely esetben a fizetett díjak 20%-ja (vagyis $\frac{1}{5}$ része) minden évben félretétetik az illető biztosított fél részére és a 6-ik évben a biztosítás díja ezen félretett díjrészekből lesz fedezhető, — a nálán fenmaradó felesleget a társaság készpénzben fizetendvén ki.

A 6 évre biztosító felek az ez évi díjknál későbbi években sem fizetendnek drágábbakat, még azon esetben sem, ha az általános jégdíjak valamely évben bármily mérvben felemeltnének;

3) a társaság az általa meghatározott legmagasabb biztosítási termény árak (buza 12 frt, rozs 10 frt, árpa 8 frt, zab 6 frt, tengeri 6 frt, repoze 12 frt stb, métermázsánknél) keretén belüli tetszés szerint biztosítható terményárakat fogja kár esetén a kárfelszámítás alapjául venni, még akkor is, ha kár eset idejében a piaci árak alacsonyabbak lesznek;

4) karbeszéléseknél a választott bírósági elnök kitétele — ha a választott bírák annak megválasztása iránt megegyezni nem tudnak — bírói kinevezésnek van fentartva;

5) ha a terményt aratás közben éri jégverés, az aratás — próba területek lábán hagyása mellett — félbeszakítás nélkül folytatható.

Bővebb felvilágosítással szolgál és jégbiztosítási ajánlatokat elfogad az előírt vezérügynökség, valamint annak minden vidéki fő- és alügynöksége.

A „Magyar-Francia bizt. részv.-társaság” debreczeni vezérügynöksége: BERGER, KÓSSA.

Nestle Henri gyermek tápláló lisztje.

Nagy érdem-oklevél.

Különböző
kiállításoktól
arany-
ÉRMÉK.

Kiváló
orvostudorok
számos
BIZONYÍTVÁNYAI.

Gyári jegy.

Teljes tápszer csecsemők és gyenge gyermekeknek.

Főraktár Osztrák-Magyarország részére: BÉCS, I, Naglergasse 1-ső szám.

F. BERLYAK.

Egy doboz ára 90 krajczar.

Bécs és a vidék minden gyógyszer-tárában kapható.

OVÁS.

Csak akkor valódi, ha a doboz fedele az itt látható védjeggyel van ellátva.

NB. A nem valódi dobozokon, hiányzik a központi raktárnok F. Berlyak kézalírása.

Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek V. gyógyszerész urnál s csaknem minden nagyobb városi gyógyszer-tárában.

Dr. Fr. Lengyel

NYIR-BALZSAMA.

Már maga a nyírlé, mely a törzs megfúrása alkalmával a nyírfából folyik, a legkitünőbb szepítő-szerek ismeretlen emberemlékezet óta; de ha még ezen nedvből a földből a földalatti lötrása szerint vegyesen uton balzsam készítték, akkor nyer még csak majdnem csodás hatást.

Ha az arzatot vagy más bőrrészeket este bekenjük vele úgy már a következő reggelen a bő: észrevétlenül lehámlik, a mely ezáltal vakítóan fehér és lágy lesz.

Ezen balzsam az arcon keletkezett redőket és himlőhelyeket lesimítja; a bőrt fehéríti, lágyítja, frissíti, legrövidebb idő alatt eltávolít szepit, májfoltot, orrvörösséget, bőrkrákát és a bőr minden egyéb tisztátalanágát. — Egy korsó ára használati utasítással 1 ft 50 kr.

Főraktár Magyarország részére Török József gyógyszerésznél Budapesten, Pozsonyban: Pisztorj Felix gyógyszer-tárában. Temesvárt: Tarczay Istrán gyógyszer-tárában. Zsigrában: Mitlbach Zsigmond gyógyszer-tárában.

(113.)

Legújabb hűsítő-készülék!

Első és legrégebb

gyár hordozható jégvermeknek

(alakult 1855.)

Wiesner Antalól, es. kir. udvari-szállító

utóda: Schmidinger John. Ev.

Bécs. V. Margarethen-strasse 61.

ajánlja az 1880. november óta tökéletesen új szer-vezetű, felülmúlhatlan hűsítő készülékét (jég-szer-kény) sör, bor, hus, t.-j. üvegekben lévő italok és ételnek (ételhűsítő), mousseuxsapok és sörhordó-ventilláló legújabb szer-vezet; tökéletes pinc e., hordó- és ételfelvadó. Eddigél 20.000 hűsítő-készülék adatott el, mely teljes bizonyítéka annak, hogy szil-

árd gyártmány. — Pontos szolgálat és jutányos árak. Képes árjegyzékek ingyen és portómentesen.

Házi-gomba és nedves falak

elleni szer.

A Dr. Zerener-féle Antimerulion om az egyedüli biztos szer házigomba, rothadás és a serfőzödék s pincékben kőpödrő pilz ellen. Nélkülözhetetlen mindenféle fan-műknél Egyszersmüd ajánlom a tűz és víz elleni ivóphár festékeimet. — Szilárd fűszerüzletek raktárakul még keresteknek.

SCHALLEHN GUSZTÁV,

(222.) chem. gyára Wien, X Bezerk

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat!
400,000 R. márka
Szerencsényi ígér kedvező esetben a legújabb nagy pénz-sorsjáték, mely a magas kormány által jóváhagyott és biztosított.
Ez a nagyobb jéktörvényt előnyös be-nyújtásában áll, hogy rövid pár hó lefo-lyásánál 7 sor-számban 51,000 nyeresé-ny-nyek kell bizon történni, ezek között vannak főnyeremények esetleges 400 ezer r. márka illetőleg

1 nyeresemény	250,000	1 nyeresemény	12,000
1 "	100,000	24 "	10,000
1 "	75,000	6 "	8,000
1 "	50,000	54 "	5,000
1 "	40,000	105 "	3,000
1 "	30,000	263 "	2,000
1 "	25,000	681 "	1,000
1 "	20,000	1080 "	500
1 "	15,000	2686 "	300
1 márkával		98,860 "	138

A nyereseményhúzakok természetben hiva-talosan megvannak állapítva.
Ez nagy s az állam által biztosított pénz-sorsjáték legkisebbi nyeresem. húzakaira 1 egész sor, sorsj. 6 m. 350 kr. o. e. b. j. 1 fél " " " 3 m. 175 kr. o. e. " " " 1 negyed " " " 1 1/2 " " " 90 kr. b. j. Mindennemű megbeszések, a pénz be-küldés, postai utalás fizetés vagy az összeg utánavétele mellett a legfelismeretesebben teljesítenek, mindezek az állam szívesével ellátott eredeti sorsjegyet tollánk saját ke-zébe kapják.

A megrendelésekhez, — szokás szerint a szükséges hivatalos tervekkel egyen mel-lékeltetnek, melyekből úgy a nyeresemények beosztása az illető osztályokra, mint valahán az illető betétek is megíthatók, a minden hasznos után érteket feltekinnek felhívás né-lkül m. gküldjük a hivatalos hasznos lapstomót. A kifizetések mindig pontosan s az ál-lam jóvá lása mellett történnék, s egyenes be-küldés vagy az érdeket kívánatára öszeköt-tetésenként fogva Ausztria minden nagyobb pénzpiacán teljesíthetők.
Csoportozatunk mindig a szerencse ke-győlső volt s érdekelte feltekinnek. Gyakran a legnagyobb nyereseményeket fizetjük ki, töb-bek között 250,000 225,000, 150,000, 100,000 80,000, 60,000, 40,000 stb. márkákat.
Egy ily a legszolidabb alapokra fek-tetett vállalatnál előreláthatólag mindentis a legelőnyösebb részre lehet bizon szánítani, s az eknál fogva kéne, hogy minden meg-bizásunknak elegendő tehetség leheszen, az-hozzánk a megrendeléseket minál előbb, min-deneszre pedig folyó évi május 30-ig bekül-deni.

KAUFMANN és SIMON
bank- és váltóüzlete Hamburgban.
Mindennemű államkötvények vasuti részvé-nyek és hitel-sorsjegyek bevásárlása és ela-dása.
U. i. Ezenel köszönetünket nyilvánítjuk, a régebbi idők óta megajándékozott bizalomát, s minthogy eme újabb sorsjáték kezdésével a részvételre felhívunk, ezennel is igyekesni fo-gunk, állandó, pontos és lelkiismeretes kiszol-gáltatás által, ilyen tisztelt érdekelte felteink teljes meglegedését kiérdemelhetni.

A fentebbiek.

Helybe
Egy évre 10
Fél évre 5
Előfizetési
főpiacz, VE
kesztőség
Előfi
TELEGI
KAROLY
szerkesztősé

Debrecz
A debrecz
három képvis
együttől, az 1-
jelöltjéről köve
től azért, mert
badságharcz
ösmervén, szül
tudni tőle nyi
badságának ve
sét elfeledve,
nyira, hogy
egykor méltat
zatosan megcs
iránt egykori
zájának jobb
és e remény
lekvési vágyát
nyát igazán sz
A progr
kozásnak, t. i.
várakozásának.
A másik
nem kívánnak
mint mondják,
kezeskedik a j
Nem szer
szük a megjeg
ságnak tartozu
hogy mindkett
a változatossá
zolván, ha ab
vetkeztetést v
pártnak — ne
az nem létezik
nagyon is ing
fektetve.
Csak az
nem óhajt és
programot,
politikai válto
eshetőséget a
tathatására fe
Olyan pá
jelöltjétől pro
nek politikai
hez, hanem b
van kötte, s
tendő irányt.
A debrecz
jelöltjei feláll
tesei hirdetik
érdekét, hane
város érdekét
csak ezen az
nek, a már e
elnyerni remé
Nagy-Vá
és még a jó
lasztó kerület
korteskedés T
legalább Nag
czenben is ez
ve. Már most
meg lesz vála
melyik fogja
sem fogja me
va fogják ten
Látni való, h
elhelyezése k
hívókra, egyé
Egyébirá
selő választás
érdek melléke
ber előtt, kell
deke legyen e